

Notat om lokaludvalgenes tildeling af Puljemidler, herunder habilitet, standsningsret og personfølsomme oplysninger

REGULATIV

Efter regulativet for lokaludvalg, § 1, udmønter Borgerrepræsentationen én årlig pulje til ”tværgående, bydelsrelaterede, dialogskabende og netværksdannende aktiviteter for borgere og brugere i lokalområdet”. Bestemmelsen sætter således nogle rammer for tildelingen af puljemidler: midlerne skal gives til aktiviteter, der sker lokalt. Aktiviteterne skal være dialogskabende og netværksdannende. Dette udelukker, at der f.eks. gives penge til individuelle rejser – også til formål, der ellers opfylder kravene.

Der er med vilje ikke fastsat særligt snævre rammer for kriterierne for tildeling af puljemidler i regulativet. Som følge heraf er det efter § 1 lokaludvalget selv fastsætter de nærmere kriterier for tildelingen af puljemidler.

Hvad lokaludvalget så rent faktisk kan bestemme, er i et vist omfang begrænset af kommunalfuldmagten.

KOMMUNALFULDMAGTEN

En kommune må alene foretage handlinger og afholde udgifter, som der er hjemmel til i loven. Kommunalfuldmagten betegner det ulovbestemte område for kommunernes opgavevaretagelse. Hovedreglen er, at kommuner ikke må udøve erhvervsvirksomhed medmindre, at der er en egentlig lovhjemmel, der tillader kommunen at drive den pågældende erhvervsvirksomhed.

Kommunalfuldmagten er således et sæt uskrevne regler om, hvordan kommunerne må bruge af deres ressourcer til at tilbyde lokalbefolkningen en række forskellige former for service. Mere snævert forstået er kommunalfuldmagten en samling af (uskrevne) retsgrundsætninger, der angår kommunernes mulighed for at påtage sig opgaver uden hjemmel i lov e.l.

Kommunalfuldmagten og puljemidlerne:

Kommunalfuldmagten betyder, at LU ikke må give tilskud til private personer eller til privat virksomhed, medmindre der er tale om et almennyttigt kommunalt formål, som er til fælles interesse for lokalsamfundet.

Tilskuddet skal øremærkes til lovlige kommunale aktiviteter og der skal kunne aflægges regnskab for at hele beløbet er anvendt til dette.

Kommunalfuldmagten tager udgangspunkt i de **fælles** interesser og behov i lokalsamfundet. Derfor må lokaludvalget kun tildele midler til enkeltpersoner (bortset fra rene bagateller), hvis der er tale om en følgevirkning af en aktivitet, der er til gavn for fællesskabet. Hvis der f.eks. søges om midler til afholdelse af en lokal festival e.l., må lokaludvalget gerne tildele midler til kunstnere, der optræder på festivalen eller til en elektriker, der skal trække kabler – men de må ikke give penge til en kunstners forberedelse til festivalen eller til et kursus for elektrikereren i at trække kabler... Af samme årsag må lokaludvalget ikke give støtte til enkeltvirksomheder.

Et lokaludvalg må ikke give midler til formål, der virker konkurrenceforvridende i forhold til det

private erhvervsliv. Der må derfor f.eks. ikke gives midler til en lokaludvalgsavis, der skal konkurrere med de øvrige lokalaviser om annoncer. Men lokaludvalget må gerne bruge puljemidler på selv lave en avis, der udgives uden annonceindtægter eller andre indtægter fra private.

Lokaludvalget må heller ikke give støtte til aktiviteter, der falder uden for det kommunale område, f.eks. udenrigs- forsvars- og sikkerhedspolitiske aktiviteter. Der må ej heller gives støtte til partipolitiske eller religiøse formål. Også støtte til humanitære formål falder udenfor, medmindre der er tale om meget små beløb, men lokaludvalget må gerne give støtte til en aktivitet (f.eks. en festival eller en koncert) med et humanitært formål, hvis aktiviteten i øvrigt opfylder kravene i regulativet, jf. det øverste afsnit ovenfor.

Efter kommunalfuldmagten er lokaludvalgene også forpligtet til at handle økonomisk forsvarligt. Dette betyder, at der skal handles med omtanke. Som udgangspunkt bør der gives tilsagn om underskudsgaranti. Reglen udelukker dog ikke, at puljemidler kan udbetales som forskud – dette kan ske efter en konkret vurdering, men det skal dog gøres klart i tilsagnet, at ansøgeren hæfter personligt for midlerne, indtil regnskab er afgivet. I øvrigt betyder reglen, at lokaludvalgets medlemmer ved den konkrete vurdering af ansøgningerne skal bruge både deres sunde fornuft og deres eventuelle forhåndskendskab til ansøgerne.

Lokaludvalget må gerne give støtte til kulturelle aktiviteter. Udvalget kan ikke bestemme over de kulturelle aktiviteters indhold – bortset fra de grænser der fastsættes af f.eks. injurielovgivningen eller racismeparagraffen i straffeloven (§ 266b).

Der bør som udgangspunkt ikke gives støtte til drift. De foreninger o.l., der ansøger om støtte skal være i stand til at dokumentere, at de ”hviler i sig selv” uden de ansøgte midler.

Den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning indebærer, at alle ansøgere *som udgangspunkt* skal behandles ens. Dette betyder, at forskelsbehandling skal kunne begrundes sagligt. Blandt de saglige grunde er, at give støtte i overensstemmelse med en strategi, lokaludvalget har vedtaget, f.eks. en bestemt mediestrategi eller ”grøn” strategi.

Der kan kun gives tilskud for et kalenderår ad gangen.

INHABILITET

Reglerne om inhabilitet findes i forvaltningslovens kap. 3 og i den kommunale styrelseslov. Her er forvaltningslovens bestemmelser:

Definition på inhabilitet:

Inhabilitet foreligger, når en afgørelse træffes under omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om beslutningstagerens upartiskhed, fordi han eller hun kan være påvirket af uvedkommende interesser eller præget af en interessekollision.

I forbindelse med lokaludvalgets behandling af ansøgninger om puljemidler, er man inhabil, hvis man selv (eller nogen i den nærmeste familie- eller vennekreds) har en særlig interesse i sagens udfald. Hvis man er medlem af en forening, brugerbestyrelse eller lignende, der søger om puljemidler, er man som hovedregel inhabil, når lokaludvalget skal sige ja eller nej til ansøgningen.

Hvis man er inhabil, må man ikke træffe afgørelse, deltage i afgørelsen eller i øvrigt medvirke ved behandlingen af sagen. Man skal forlade mødet, mens lokaludvalget behandler sagen.

Man har selv pligt til at gøre opmærksom på det, hvis man er inhabil. Men i nogle tilfælde ved man ikke selv, når man er det, eller også glemmer man at sige det. Der er nogen der synes at det er noget odiøst at være inhabil (det er det ikke!) I disse tilfælde, må sekretæren om muligt gøre den pågældende opmærksom på problematikken, og også gerne sige, at inhabilitetsreglerne faktisk også eksisterer for at beskytte den der er inhabil mod beskyldninger om at have truffet en forkert/usaglig afgørelse.

Lokaludvalget skal være opmærksomt på, at det nemt kan ske, at et eller flere medlemmer bliver inhabile i forhold til de konkrete ansøgninger. Der er ikke plads til en udførlig gennemgang af reglerne om inhabilitet her. Som en tommelfingerregel skal man huske på, at man ikke må give penge til noget som man selv har en personlig eller økonomisk interesse i.

Visse af lokaludvalgenes medlemmer har et dobbeltmandat, fordi de også er medlemmer af lokalrådet. Hvis lokalrådet ansøger om puljemidler, vil nuværende medlemmer normalt være inhabile. Tidligere medlemmer (af lokalrådet) vil som udgangspunkt være inhabile, hvis de har været medlemmer, mens ansøgningen om puljemidler blev behandlet og/eller vedtaget. På samme måde er man inhabil, hvis den forening eller lignende, man repræsenterer, har søgt lokaludvalget om midler. Lokaludvalget kan som udgangspunkt ikke give puljemidler til egne medlemmer – dog kan det tænkes, at et lokaludvalgsmedlem er særligt/eneste kvalificeret til at udføre en opgave, hvor det så alligevel vil være lovligt at give puljemidler til denne aktivitet.

Tildeling af puljemidler er en afgørelse i forvaltningslovens forstand.

Afslag skal begrundes

Mulighed for aktindsigt

Regler om inhabilitet

Forbud mod usaglig forskelsbehandling

Usaglig forskelsbehandling:

Den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning indeholder et forbud mod usaglig forskelsbehandling, dvs. mod at usaglige hensyn ligger til grund for afgørelsen.

Lokaludvalgene skal som udgangspunkt stille alle ansøgere til puljemidler ens

Lokaludvalgene må gerne forskelsbehandle, hvis der er saglige grunde

Eksempler på saglige kriterier:

Det formål, der gives støtte til indgår i en strategi (mediestrategi, miljøstrategi eller lignende) som er vedtaget af LU

Generelle praksisændringer er lovlige, men enkeltstående afgørelser, der falder uden for praksis er sjældent lovlige. Hvis LU ændrer praksis – f.eks. Begynder at give støtte til drift, bør det offentliggøres.

Støtte til drift:

Der er ikke noget direkte forbud imod at give støtte til drift

Dog siger regulativet, at støtte skal gives til ”aktiviteter”. Det er svært at forsvare, at driftsstøtte

gennem længere tid kan kaldes for aktiviteter
Driftsstøtte bør kun gives midlertidigt, da det ellers hurtigt bliver en betingelse for overlevelse

STANDSNINGSRET

Standsningsretten fremgår af regulativets § 13:

§ 13.

Ethvert medlem af lokaludvalget kan standse udførelsen af en beslutning, som udvalget har truffet i forhold til den opgave, som Borgerrepræsentationen har henlagt til lokaludvalgets selvstændige varetagelse jf. § 1.

Stk. 2. Det pågældende medlem skal på mødet erklære til beslutningsprotokollen, at vedkommende ønsker sagen indbragt til afgørelse af Borgerrepræsentationen.

Stk. 3. Borgerrepræsentationen træffer beslutning om, hvorvidt lokaludvalgets beslutning skal bringes til udførelse eller ej. Borgerrepræsentationen kan dog også træffe beslutning om, at sagen skal sendes tilbage til endelig afgørelse i lokaludvalget.

Standsningsretten er individuel - det er nok at et enkelt medlem benytter den. Den vedrører kun afgørelser om puljemidler. Den er en ekstra garanti for medlemmerne imod at blive gjort ansvarlige for en ulovlig afgørelse. Retsvirkningen af standsningsretten er, at beslutningen om udbetaling af puljemidler bliver sat i bero ("standset") indtil Borgerrepræsentationen har truffet afgørelse. BRs afgørelse kan enten bestå i at lokaludvalgs afgørelse ændres, eller at sagen sendes tilbage til ny behandling i lokaludvalget. Standsningsretten er en "nødbremse", der kan forhindre en afgørelse om puljemidler i at blive effektueret. Det ligger heri, at den skal benyttes med omtanke. Praksis viser, at BR ikke er tilbøjelige til at efterprøve / ændre lokaludvalgets skøn, men i stedet sender sagen til fornyet behandling i udvalget.

PERSONOPLYSNINGER

Definitioner:

- fortrolige oplysninger, dvs. f.eks. alle personnumre, kontonumre og oplysninger om økonomiske forhold for enkeltpersoner, herunder oplysninger om f.eks. modtagelse af kontanthjælp eller sociale ydelser, og oplysninger om at ansøgeren er sat i aktivering eller er langtidsledig;

- Personfølsomme oplysninger, dvs. f.eks.:

Helbredsoplysninger

Strafbare forhold

Væsentlige sociale problemer

Andre følsomme privatlivsoplysninger, f.eks. interne familieforhold

Oplysninger om race/etnisk baggrund

Politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning

Fagforeningsmæssige tilhørsforhold

Oplysninger om seksuelle forhold

Persondataloven indeholder en række regler om databehandling og offentliggørelse af fortrolige og personfølsomme oplysninger.

Lokaludvalgene må gerne databehandle oplysninger, der er fortrolige eller personfølsomme. Her falder lokaludvalgene ind under den tilladelse Københavns Kommune allerede har fra Datatilsynet.

Videresendelse af fortrolige og personfølsomme oplysninger kan ske til lokaludvalgets medlemmer, idet disse har tavshedspligt. Ved videresendelsen bør dokumentet mærkes som "fortroligt".

TAVSHEDSPLIGT

Efter forvaltningslovens §§ 27 - 32 har den, der virker [dvs. også medlemmer af Københavns Kommunes Lokaludvalg] indenfor den offentlige forvaltning, tavshedspligt, når der er tale om oplysninger, der efter loven er betegnet som fortrolige, eller det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde oplysninger for at vare-tage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser. Der kan f.eks. være tale om enkeltpersoners interesse i, at oplysninger om deres personlige, herunder økonomiske forhold, beskyttes.

Tavshedspligt gælder om enkelt personers rent private forhold. Det gælder først og fremmest oplysninger om race, religion og hudfarve, oplysninger om forretningsmæssige, politiske, seksuelle og strafbare forhold, om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer, og om misbrug af nydelsesmidler m.v. Hertil kommer at oplysninger om andre private forhold, der ikke er umiddelbart tilgængelige for andre, som kommer i forbindelse med den pågældende, ligeledes er fortrolige.